

N:o 165.

Af herr **S. J. Enander**, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder i syfte att förhindra rusdryckers försändande med allmänna posten.*

I vårt land är det regel, att inga föremål postbefordras, som kunna skada posten, postbefordringsmedlen eller postpersonalen; arsenik och arsenikhaltiga apoteksvaror utomlands ifrån fortskaffas ej heller med allmänna posten, utom till apoteken. Hvad andra länder beträffar, lär postverket i Tyskland förbehålla sig rätt att vägra postbefordran af vätskor, och i Indien får ej opium sändas postledes, i Queensland måtte det vara förbjudet att skicka rusdrycker med posten utom »bona fide», såsom prof utan handelsvärde i handelsändamål, högst 4 ounces.

Detta allt må vara sagdt för jämförelses skull till den kraft och verkan det kan hafva för tillmötesgående af ett högst behjärtansvärdt önskemål i nykterhetens intresse, nämligen att få förbud mot rusdryckers och spritvarors befordran med allmänna posten i andra fall, än då sådana varor för särskilda ändamål expedierats från apotek eller medikamentsförråd eller ock äro dit adresserade; denaturerad sprit är naturligtvis ställd utanför förbudet.

För nödvändigheten och rättmätigheten af ett sådant förbud tala kraftigt de många framställningar därom, som gjorts särdeles från kommuner i Norrland, Dalarne inbegripet, bland hvilka som exempel kunna nämnas Arjeplog, Stensele, Lillherrdal och Särna. Dessa kommuner hafva framhållit, hurusom missbruk och oordningar af mångfaldigt slag uppstått därigenom, att den oseden uppkom-

mit och alltjämt tilltager, »att i synnerhet den lösa befolkningen med allmänna posten hemtager rusdrycker, hvilka utlämnades från poststationerna de tider, då de höllos öppna och således äfven sön- och helgdagar». — Konungens befallningshafvande i Norrbottens och Västerbottens län hafva hvar för sig i infordrade utlåtanden öfver förbemälda framställningar båda vitsordat klagomålen berättigande äfven för flere andra socknar och tillstyrkt utfärdandet af förbud mot postbefordran af spritdrycker med vissa undantag i det syfte, som i de underdåniga ansökningarna afsåges. — Postinspektörerna i Stockholm i västra, östra och norra distrikten hafva i olika skrivelser icke blott betygat de postala spritförsändningarnes afsevärdhet, utan ock ansett det ifrågasatta förbudet lika behöfligt som lämpligt och önskvärdt. — Kungl. generalpoststyrelsen anser äfven synnerligen önskvärdt, att lämpliga åtgärder kunde utföras och vidtagas, på det att orsakerna till berörda klagomål måtte kunna undanröjas och syftemålet uppnås.

Det landsfördärfliga missbruket att anlita kungl. svenska postverket som rusdryckshandtlångare har oerhördt ökat och spridt sig, härvidlag Värmland icke undantaget, sedan det i slutet af 1902 genom tidningspressen blifvit bekant, att på hemställen af generalpoststyrelsen, i öfverensstämmelse, såsom det säges, med uttalanden af 1901 års bevillningsutskott, det ett så vidtgående förbud icke är tillrådligt, intet afseende kunnat fästas vid de underdåniga ansökningarna om förbud mot spritvarors befordran med allmänna posten under vissa villkor.

Emellertid är det dock ett förhållande, som härvidlag synes i högsta grad böra betonas, nämligen: *missbruket i fråga omintetgör verkan af kommunernas utfärdade spritförsäljningsförbud och gör deras lagliga skydds rättighet mot rusdryckernas förbannelse till blott och bart en — illusion.*

Lagstiftningen och lagskipningen hafva alltjämt samarbetat energiskt i nykterhetens intresse för att göra rusdryckerna för konsumenterna så svåråtkomliga som möjligt. Hvilken skärande kontrast till detta lyckliga förhållande är icke då dessa olycksaliga varors lättillgänglighet genom en ohejdad postbefordran!

Det är snart sagdt den lättaste sak i världen att med den snabba posten hasteligen få hem ett större eller mindre kvantum 95 gradig s. k. medicinalsprit och själf »göra brännvin» genom att efter behag och smak i kvantitativt eller kvalitativt afseende

uppblanda spriten med vatten. Detta kan till och med en öfvermage, trotsande både far och mor, vara med om och när som helst tillåta sig.

För den händelse emellertid ett så vidsträckt förbud, som förut är omhandladt, skulle stöta på ööfvervinneliga svårigheter, så torde dock anordningar kunna utföras, som motverka de öfverklagade missförhållandena.

Med anslutning till det anförda hemställes vördsamt,

att Riksdagen behagade besluta skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran, att Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, hvilka åtgärder må lämpligen kunna vidtagas till att förebygga å vissa orter uppkomna missbruk att med allmänna posten befordra rusdrycker.

Stockholm den 28 januari 1904.

S. J. Enander.

I motionen instämma:

<i>P. Hörnstén.</i>	<i>V. Johansson,</i> Öija.	<i>Joh. Ström.</i>
<i>Joh. Er. Nordin.</i>	<i>M. Sundström.</i>	<i>Julius Centerwall.</i>
<i>S. H. Kvarnzelius.</i>	<i>J. E. Granlund.</i>	<i>Pehr Svensson.</i>
<i>Halvar Eriksson.</i>	<i>P. Waldenström.</i>	<i>J. Andersson,</i> Baggböle.
<i>A. Fr. Burman.</i>	<i>C. J. Öberg.</i>	<i>B. P. Ersson.</i>
<i>Smeds Lars Olsson.</i>	<i>Karl Karlsson,</i> Mo.	<i>Ol. Olsson,</i> See.
<i>G. O. V. Lindgren.</i>	<i>Gust. Österberg.</i>	<i>C. J. Berggren.</i>
<i>Paul Hellström.</i>	<i>A. Thylander.</i>	<i>D. Persson</i> i Tällberg.

Robert Johansson.
